

Paní Lidmila Ježková (rozená Zimčíková) se narodila 4.4.1938 v Dolním Němčí. Pokřtěna byla v místním kostele. V dětství bydlela v Boršické ulici č.p. 104. Na základní školu chodila do páté třídy v Dolním Němčí. Na druhý stupeň jezdili žáci do Hluku. Střední školu navštěvovala v Uherském Hradišti – Hospodářskou školu (dnes Obchodní akademie). Maturovala v roce 1957.

Po maturitě nastoupila do kanceláře pivovaru Uherském Brodě. Po roce došlo k velkým prověrkám. Kvůli katolické víře a neochotě rodičů vstoupit do družstva byla z práce vyhozena a nesměl ji nikdo zaměstnat. Pracovala na hospodářství rodičů. Rodiče nikdy do družstva nevstoupili. Dobré pozemky jim sebrali pro družstvo a různě je přesunovali na neúrodné půdě. V této situaci samozřejmě museli plnit všechny nařízené dodávky a to se stalo neúnosným, protože jim byly zabaveny i zemědělské stroje. Otec potom pracoval s partou zedníků po různých družstvech. Zemřel v roce 1979. Matka pracovala ve státním statku v Hluku a po odchodu do důchodu si přivydělávala v kuchyni v hotelu v Luhačovicích. V roce 2001 zemřela.

Brzy po vyhazovu z práce se paní Lidmila vdala za Františka Ježka. Toho chtěli také vyhodit z práce, protože i jeho rodiče nechtěli do JZD vstoupit. Poradili mu, ať se ožení a bude brán už jako jiná rodina, ne ta problémová. V průmyslu potřebovali schopné lidi a jako zámečník si nakonec udržel práci ve Slováckých strojárnách.

V roce 1960 se jim narodil první syn František, roku 1962 syn Vlastimil a nejmladší Bronislav v roce 1965. Syny do školky nevzali a musela s nimi být doma. Během střední školy si udělala kurz šití. Nejdříve šila pro rodinu, pro kamarádky, postupně pro celou vesnici a mohla si přivydělávat. Dostala povolení od národního výboru pro drobné podnikání. A této práci se věnovala až do důchodu. Nakonec to, že ji vyhodili z práce a nedovolili nikde zaměstnat, považuje za dar. Zlost z propuštění ji postupně přešla a mohla zůstat doma se svými dětmi a věnovat se jim.

Nejstarší syn se hlásil na gymnázium. Měl výborné výsledky, ale byl omítnut. Odvolali se k řediteli gymnázia a ten jim sdělil, že z národního výboru jim přišlo upozornění, že se jedná o nábožensky aktivní rodinu. Nakonec ale jejich syna přijal a František pak mohl dokonce dostudovat i vysokou školu elektrotechnickou. Druhý syn nejdříve vyučil, potom odmaturoval a také dokončil vysokou školu. Nejmladší po maturitě nedostal odklad na vojnu a po návratu už začal pracovat.

Už v roce 1990 zemřel manžel paní Lidmily. Ta dnes žije ve spokojeném rodinném kruhu sedmi vnoučat a zatím deseti pravnoučat.